

РЕШЕНИЕ

№ 3484

гр. София, 25.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в
публично заседание на 26.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8843** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. Х. Д., като пълномощник на Б. Л. П. от [населено място], срещу ПИСМО изх. № 3332/ 27.09.2011г. на заместник ректора по следдипломно обучение и университетско болнична координация на Медицински университет – С., с което е постановен изричен ОТКАЗ д-р Б. П. да се яви на държавен изпит по специалността „Детски болести”.

Жалбоподателката претендира за недействителност на оспорвания акт, като постановен на отпаднало правно основание. Твърди, че към датата на постановяване на процесното писмо – 27.09.2011г., са били приложим нормите на §5 от Преходните и заключителни разпоредби на Наредба №34/ 29.06.2006г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването (ПЗР на Наредба №34) и чл.78 от Наредбата за следдипломна квалификация на висшите медицински кадри, обн. ДВ, бр.7/ 1974г. Счита, че нормативните актове, издадени, и в сила след зачисляването ѝ на специализация през 1987г. до постановяване на оспорвания акт са неотносими към правата и задълженията ѝ на специализант. Излага доводи, че като е основал отказа си да я допусне до държавен изпит за специалност на отменен нормативен акт - Наредба №31/ 28.06.2001г. за следдипломно обучение в системата на здравеопазването (Наредба №31), ответникът е постановил един незаконосъобразен акт, лишен от правно основание. Прави искане за отмяна на оспорваното Писмо на заместник ректора по СДО и УБК. Претендира за разноски. Представя писмени бележки по

същество на спора, ведно със списък на разноските.

Ответникът - заместник ректор по следдипломно обучение и университетско болнична координация (СДО и УБК) на Медицински университет – С. (МУ - С.), представляван в съдебното производство от юрк. Г., прави ВЪЗРАЖЕНИЕ ЗА НЕДОПУСТИМОСТ на жалбата и евентуално я оспорва като неоснователна. В съдебно заседание на 26.03.2011г. представя Списък на специализантите, допуснати до държавен изпит през майската изпитна сесия, в който фигурира и жалбоподателката, поради което счита, че за нея е отпаднал правният интерес от оспорването. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Съдът приема, че процесното Писмо е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, тъй като съдържа властническо волеизявление на овластен със закон орган, с което непосредствено се засяга законен интерес на жалбоподателката да положи държавен изпит по специалност „Детски болести” през декемврийската изпитна сесия на 2011г., в качеството ѝ на специализант към МУ – С..

По делото не са ангажирани доказателства от които да се установи по безспорен начин на коя дата е връчено оспорваното Писмо на жалбоподателката, поради което следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за НЕДОПУСТИМОСТ на жалбата, на основание чл.159, т.4 АПК, поради следното:

Процесният отказ е постановен във връзка със Заявление на жалбоподателката вх. № 1392/ 22.08.2011г., с което е сезирала заместник ректора по СДО и УБК с искане да бъде допусната до държавен изпит за получаване на специалност по „Детски болести”, на декемврийската изпитна сесия през 2011г. Съгласно приет и неоспорен по делото Списък на специализантите, жалбоподателката е допусната до държавен изпит през майската изпитна сесия през 2012г.

Съгласно приложимата норма на чл.142 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му, като установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. От анализа на цитираната норма следва извод, че от значение за делото ще са само тези последващи обстоятелства, които променят съществуващото към онзи момент правно положение – т.е. действат с обратна сила. Обратното действие на фактите следва да бъде дадено само изрично с нормативен акт.

Следователно допускането на жалбоподателката до изпитната сесия през 2012г. е факт, настъпил след издаване на оспорвания административен акт и не е от категорията на обстоятелствата, променящи съществуващото правно положение и респективно относими към законосъобразността на административния акт.

Извън горното, с оспорваното писмо административният орган е изложил мотиви по принцип за недопустимост на жалбоподателката до държавен изпит за специалност, като представеният по делото Списък на специализантите, допуснати до държавен изпит през майската изпитна сесия през 2012г. не представлява оттегляне на процесния административен акт по реда и при условията на чл.156 АПК.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съдът приема, че ПИСМО изх. № 3332/ 27.09.2011г. на заместник ректора по СДО и УБК е НИЩОЖЕН административен акт, постановен от некомпетентен по материя орган.

Съгласно чл.32, ал.1 от приложимата към датата на издаване на оспорвания акт Наредба № 34/ 2006г. за допускане до държавен изпит специализантите подават молба до ръководителя на висшето училище или на Военномедицинската академия, към които са записани за обучение. По аргумент от цитираната норма, компетентен да се произнесе по подадените молби за допускане до държавен изпит е ръководителят на съответното висшето училище. В случая, жалбоподателката е зачислена за специализация в МУ - С., поради което и компетентен да се произнесе по нейната молба е ректорът висшето училище.

В процесния случай оспорваното писмо е издадено от името на заместник ректора по СДО и УБК, със запетая, без изрично да е указано кое лице и на какво основание го е подписало. Съгласно изявлението, направено в молба на ответника от 28.02.2012г. се установява, че актът е подписан от главния секретар на МУ – С., въз основа на представеното към нея общо пълномощно от 22.02.2011г.

Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства ректорът на МУ - С. да е делегирал правомощията си по чл.32 от Наредба № 34/ 2006г. на заместник ректора по СДО и УБК или на главния секретар на университета. Съдът приема, че в случая липсата на изрична Заповед, с която ректорът да е оправомощил длъжностни лица от университета с правомощията по чл.32, ал.1 от Наредба № 34 е неотнормирана към валидността на акта, предвид липсата на законова възможност те изобщо да бъдат делегирани на трети лица.

За пълнота на мотивите следва да се отбележи и обстоятелството, че процесното Писмо е незаконосъобразно и поради противоречието му с материалния закон. В случая постановението отказ е обоснован с Писмо изх. № 21-00-199; 21-00-205; 21-00-216/ 27.05.2011г. на заместник министъра на здравеопазването и §7, ал.2 ПЗР на Наредба № 31/ 2001г. Към датата на постановяване на оспорвания акт Наредба № 31/ 2001г. за следдипломно обучение в системата на здравеопазването е била отменена с §14 ПЗР на Наредба № 34/ 2006г. и следователно е неприложима към процесния казус. Безспорно е установено с приетата и неоспорена по делото Книжка на специализацията №39417, че жалбоподателката П. е започнала специализация през 1987г. при действието на Наредбата за следдипломна квалификация на висшите медицински кадри (обн. ДВ бр. 7/ 25.01.1974 г.). В цитираната Наредба не е определен краен срок за явяване на държавен изпит за специализантите. Съгласно действащата към датата на издаване на оспорваното Писмо Наредба № 34/ 2006 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването (в сила от 01.01.2007г.) - §5 ПЗР специализантите, които са приети преди влизане в сила на наредбата: продължават обучението си при условията, при които са приети.

От изложеното следва, че с отмяната на §7 от Наредба №31/ 2001 г. е отменен и определеният в §7 ПЗР срок за явяване на държавен изпит. Като се е позовал на тази неприложима правна норма, административният орган е постановил незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл. 143, ал.1 АПК на жалбоподателката се дължат направените разноски по водене на делото пред настоящата инстанция.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН изричен ОТКАЗ на заместник ректора по следдипломно обучение и университетско болнична координация на Медицински университет – С., обективиран в ПИСМО изх. № 3332/ 27.09.2011г.

ОСЪЖДА Медицински университет – С., представляван от ректора, с адрес: 1431 С., [улица], да заплати на Б. Л. П., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата 310 (триста и десет) лева – разноски по адм. дело № 8843/ 2011г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова